

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Taking up space: waste and waste labor in developing South Korea

Pak, H.J.

Citation

Pak, H. J. (2024, January 25). *Taking up space: waste and waste labor in developing South Korea*. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3715091>

Version: Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3715091>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

SAMENVATTING

‘Ruimte Innemen: Afval en Arbeid in de Afvalverwerking in Ontwikkelend Zuid-Korea’ onderzoekt de ervaring van Zuid-Korea tijdens de ontwikkeling door de overblijfselen van zijn industrialisatie- en moderniseringsprocessen te analyseren, met de focus op de sociale- en milieukosten en gevolgen op het milieu. Met dit doel, plaatst dit proefschrift de ervaringen van vuilnisophalers in de periode van de jaren 1960 tot het begin van de jaren 1990 tegenover de transformatie van afvalbeheer en de herindeling van de bijhorende arbeid. Door de materiële, sociale en symbolische dimensies van afval en vuilnisophalen met elkaar te verbinden, bevestig ik dat vuilnisophalers spelers van industrialisatie en ontwikkeling zijn en hun werk als een vorm van arbeid. Dit onderzoek toont aan hoe de vorming van gemarginaliseerde bevolkingsgroepen en het negeren van hun arbeidsomstandigheden hebben bijgedragen aan het voortbouwen van de zich ontwikkelende natie-staat en zijn burgers uit de middenklasse.

Het eerste hoofdstuk onderzoekt hoe afvalbeheer in Zuid-Korea zich ontwikkelde van een grotendeels ongeorganiseerde en arbeidsintensieve praktijk naar een publieke dienst met burgerparticipatie. Ik draag drie significante veranderingen aan die zich tijdens dit proces hebben voorgedaan: de institutionalisering van afvalbeheer, professionalisering van verwijderingsmethoden en het verplicht recyclen van huishoudelijk afval. Elk proces omvatte concurrerende claims over afval en de gerelateerde arbeid, en wat een modern afvalbeheersysteem omvat. Dit resulteerde in 1) een transformatie in de ontologische status van afval van een bedreiging voor het menselijk milieu naar een hulpbron, en 2) een herdefiniëring van afvalarbeid als een bestaansmiddel van de armen in de stad naar een burgerlijke en milieuplicht. Ik betoog dat de staat het mogelijk heeft gemaakt om huishoudt recycling verplicht te stellen vanwege deze verschuiving in de perceptie van afval en afvalarbeid.

In het tweede hoofdstuk onderzoek ik de discursieve sfeer die is opgebouwd rond vuilnisophalers. Ik bekijk hoe en waarom verschillende classificaties en betekenissen geassocieerd raakten met vuilnisophalers; wat leidde tot het verschijnen en verdwijnen van termen; en hoe verschillende actoren—variërend van staatsorganen en hun administratie tot sociale hervormers en burgers uit de middenklasse—tot dergelijke discussie leiden, en hoe vuilnisophalers zelf reageerden door zich te verzetten

tegen overheersende opvatting van hun leven en hun agentschap terug te vorderen. Ik laat zien hoe discours van de staat de algehele opvatting van vuilnisophalers vestigden en daaropvolgende, verstrengelde discoursen naar het alledaagse niveau brachten.

De derde en vierde hoofdstukken onderzoeken hoe vuilnisophalers zich organiseerden buiten het formele afvalbeheer. In hoofdstuk drie volg ik de trajecten van vuilnisophalerskampen, inclusief de door de politie geleide, officiële kampen en andere vuilnisophaler groeperingen. Hun aanvankelijke overgave aan de politie resulteerde in sociale uitsluiting, terwijl de structuur van het vuilnisophalers kamp kwetsbaar maakte voor prijsmanipulatie en economische uitbuiting. De locatie van het kamp—het innemen van lege percelen aan de rand van de stad – kwam in strijd met stedelijke herontwikkeling, wat leidde tot hun ruimtelijke uitsluiting. Ik toon aan hoe landelijke regulatie van vuilnisophalers, een interventie die bedoeld was om dakloosheid te voorkomen en te regelen, hen in plaats daarvan mobieler en instabieler maakte.

In hoofdstuk vier onderzoek ik de Nanjido-vuilstortplaats in Seoul als een geleefde ruimte, waarbij ik huisvesting gebruik als een lens om te begrijpen hoe vuilnisophalers hun leven en arbeid organiseerden. Ik analyseer hoe vuilnisophalers een voorlopige huisvestingsovereenkomst bereikten via de bouw van het huiscomplex in 1984, wat hun verblijf formaliseerde maar hun arbeid nog steeds ongerechtvaardigd liet, of zelfs werd uitgebuit door de staat. Ik betoog dat deze spanning tussen formele huisvesting en informele arbeid leidde tot onzekerheid, waarbij ik aantoon dat 1) het verlichten van één type onzekerheid (bijv. levensomstandigheden) niet noodzakelijkerwijs andere vormen van onzekerheid (bijv. Precair werk) vermindert, 2) strategieën die informeel worden toegepast door mensen om hun preciaire omstandigheden te verlichten kwetsbaar zijn voor gedoging van de staat, en 3) deze selectieve formalisering misschien niet geheel toevallig is.

Na een samenvatting van de bevindingen in elk hoofdstuk, sluit ik af met de prevalentie van oude vuilnisophalers in het hedendaagse Zuid-Korea te illustreren. Terwijl het populaire beeld vaak empathie toont, is er weinig discussie over waarom deze specifieke vorm van arbeid voortzet. Zonder de onderliggende oorzaak van dit fenomeen in twijfel te trekken, namelijk de onophoudelijke productie van recyclebaar materiaal, blijft de primaire focus gericht op het identificeren van vuilnisophalers als

een sociale categorie en het elimineren van hun aanwezigheid uit het zicht. Dit proefschrift heeft aangetoond dat vuilnisophalers dienen als een precedent voor precare vorm van arbeid in modern Korea, waarvan de arbeidspraktijken vatbaar zijn voor verschillende sociale prioriteiten. In plaats van verborgen te zijn in de geschiedenis, blijven huidige vuilnisophalers in Zuid-Korea een vorm van precare arbeid in stedelijk gebied creëren, waardoor de verborgen verbindingen tussen de arbeid van gemarginaliseerde groepen en de levens van andere bevolkingsgroepen aan het licht komen.